

## Nr 129.

Av herr **Borell m. fl.**, om den s. k. B-skattens avskaffande.

År 1919 infördes i skattelagstiftningen en särskild inkomstskatt för aktiebolag och solidariska bankbolag, kallad B-skatt, utgående med vissa avdrag å nämnda bolags nästföregående år till A-skatt taxerad inkomst, som icke i vanlig ordning utdelats till aktieägarna. Såsom vid lagförslagets framläggande framhölls, ville man råda bot för det förhållandet, att bolag avsedda endast för kortare tids verksamhet, fonderade vinsterna samt därefter verkställde skifte av sina tillgångar med därav följande undandragande av skatt för vad som tillfölle aktieägarna. Det ansågs rättvist, att inkomsten hos ett aktiebolag skulle beskattas dels därigenom, att bolaget erlade skatt å vinsten i förhållande till inkomstprocentens storlek och dels därigenom att aktieägarna betalade skatt för den å dem belöpande vinsten. Då det emellertid ansågs obilligt, att aktieägarna skulle erlägga skatt för den del av vinsten, som ej utdelades, och som de sålunda icke fingo disponera, måste den å aktieägarna belöpande skatten för icke utdelad vinst läggas å bolaget. Bolaget skulle således för sina delägars räkning förskottera den skatt, som skulle definitivt erläggas vid utdelning, varför skattebeloppet skulle återgå till bolaget, om och i den mån utdelning sedermera skedde. Redan i de yttranden, som avgåvos över förslaget före dess behandling i riksdagen, framfördes stora betänkligheter mot detsamma av såväl principiell som praktisk art, och även inom riksdagen riktades allvarliga gensagor mot den ifrågasatta lagstiftningen såsom ägnad att motverka behövlig och önskvärd konsolidering av bolagen. Genom de förändringar i det ekonomiska läget, som efter lagens tillkomst uppstått, hava de praktiska förutsättningarna för lagstiftningen ifråga helt bortfallit, medan å andra sidan betänkligheterna gent emot denna lag skärpts. På grund av de svårigheter, med vilka industrien de senaste åren haft att kämpa, är en försiktig utdelningspolitik nu särskilt påkallad. Fondering av vinstmedel innebär mindre än någonsin, att medel tillsvidare icke uttagas av aktieägarna utan utgör för industriens bestånd nödvändig kapitalinvestering. Såsom kammarrätten vid upprepade tillfällen framhållit kunna starka principiella invändningar riktas mot att över huvud taget dubbelbeskatta inkomsten av det kapital, som av enskilda göres räntabelt under aktiebolagsformen.

Redan tidigare ha vid flera tillfällen yrkanden inom riksdagen väckts om upphävande av B-skatten eller sådan ändring av bestämmelserna, att den

komme att drabba endast den vinst, som av bolag lagligen kunde utdelas till aktieägarna och vid 1924 års riksdag beslöt riksdagen i anledning av väckt motion om skattens upphävande att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville föranstalta om utredning därom och därvid, i den mån det befunnas erforderligt att ersätta denna skatt, beakta, bland annat, vad i vederbörande utskotts betänkande anförts rörande särskilda stämpelavgifter samt för 1925 års riksdag framlägga de förslag, som kunde av utredningen föranledas. Något dylikt förslag från Kungl. Maj:t förelades emellertid icke sistnämnda års riksdag. I sitt vid densamma avgivna betänkande angående beräkning av bevillningarna för budgetåret 1925—1926 m. m. erinrade bevillningsutskottet bland annat därom, att kammarrätten i den 4 december 1924 avgivet underdånigt utlåtande såsom sin uppfattning uttalat, att B-skatten såsom medel att tillvarataga den verkliga eller förmenta särskilda skattekraften hos bolagen med hänsyn till deras fondbildningar icke borde bibehållas samt tillstyrkt, att B-skatten måtte bliva avvecklade utan anordnande av någon ersättning, och uttalade utskottet för sin del den förhoppningen, att förslag till lösning av här omhandlade spörsmål måtte föreläggas 1926 års riksdag.

I 1926 års statsverksproposition anför statsrådet och chefen för finansdepartementet, att han hade för avsikt att snarast möjligt underställa frågan om B-skattens avskaffande Kungl. Maj:ts prövning, i syfte att proposition i ämnet skulle avlåtas till innevarande års riksdag, men att förslaget vore avsett att genomföras först från och med den 1 januari 1927.

Då emellertid enligt vår mening ifrågavarande skatt, med hänsyn särskilt till dess menliga inverkan på näringslivet, bör skyndsammast möjligt avskaffas, och beslut förty fattas om dess upphävande redan från och med innevarande år, hemställa vi,

att riksdagen ville besluta, att 2 mom. av 19 § i kungl. förordningen den 28 oktober 1910 om inkomst- och förmögenhetsskatt skall upphöra att gälla redan från och med innevarande år, samt att förty taxering till B-skatt ej skall äga rum år 1926 eller därefter, ävensom att verkställa de ändringar i nämnda förordning i övrigt och i andra författningar, som i anledning av beslutet kunna finnas nödiga.

Stockholm den 21 januari 1926.

*Th. Borell.*

*A. Lindgren.*

*Gustaf Boman.*